

iske område, er efter min bedste overbevisning noget positivt.

Det siger sig selv, at når man vil bruge afgiftsinstrumentet på et område, der er så sammensat, som tilfældet er her, så er der mange problemer. Vi har forsøgt at lytte til de indvendinger, der er kommet frem. Vi har forsøgt at lytte til de argumenter, der har været ført frem, og vi har også sagt, at vi er da overbeviste om, at når afgiften først har virket i et par år, så vil der være behov for styrkelse på nogle områder, ændringer på andre områder. Vi kan da efter min mening først, når vi har set, hvordan afgiftssystemet har virket, komme frem til den ideelle form, og det er derfor, skatteministeren har lagt vægt på denne revision af afgifterne efter 2 år.

Vores formål med afgifterne er først og fremmest de miljømæssige, og som fru Pernille Blach Hansen jo udmærket redegjorde for, så har, om jeg så må sige, det rent indtægtsmæssige spillet en mindre rolle.

I øvrigt overrasker det mig lidt, at partier, som jo ikke er bange for at stille krav til de offentlige kasser om udgifter til det ene og til det andet, i sig selv mener, at det er forkert, at man også bruger ressourcebeskatning og miljøbeskatning som en indtægtskilde.

Hvorfor skal der kun være, om jeg så må sige, afgifter og skatter på det normale forbrug og den normale arbejdsindsats? Hvis det i øvrigt kan gøres på en overbevisende og god måde – og det behøver vi ikke at tage andre til indtægt for, det mener vi i regeringen, at vi har fundet her – hvorfor skal man så afskære sig fra også at bruge indtægtskilder på dette område her?

Sagt til hr. Kalnæs: Må jeg minde om, at hr. Kalnæs' parti sammen med de to nuværende regeringspartier var med til at lave en meget visionær omlægning af skattesystemet i Danmark, hvor vi bl.a. markant sænkede skatten af den sidst tjente krone ved i den forbindelse at betjene os af ressourcebeskatning. Så det ser jeg egentlig ikke noget ondt i. Det er jo ikke sådan, at pengene, når de kommer til samfundets brug, så automatisk er tabt.

Vi har alle store ønsker om forbedret sygehusvæsen, om styrket politiindsats, om sikkerhedspolitik, om sociale opgaver, uddannelsesopgaver osv. Og derfor er det jo et helt legitimt formål, at man ønsker også at skabe et så godt indtægtsgrundlag som muligt. Så jeg synes sagtens, man kan forbinde miljøsynspunktet og an-

dre brede samfundssynspunkter, når det drejer sig om grønne afgifter.

Men endnu en gang tak til ordførerne for den, synes jeg, spændende og engagerede debat, vi har haft her i dag. Det er synd, at det er sent på dagen en fredag. Man kunne egentlig have ønsket sig, at en større del af Folketinget havde haft lejlighed til at høre de mange spændende og engagerede indlæg, uden at jeg dermed har sagt, at de alle hævdede sig i kraft af et sandhedsindhold, som jeg blev overbevist af.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Hans Christian Schmidt har nu bedt om ordet som ordfører i anden omgang. Det er 3 minutter. Jeg skal spørge hr. Søren Kolstrup, om det er for en kort bemærkning, eller det er som ordfører? (Ophold). Kort bemærkning.

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen jeg vil selvfølgelig kvittere for ministerens svar, men jeg vil også sige til miljø- og energiministeren, at når det i dag er sådan, at det kommer til at tage noget tid, når debatten drejer sig om L 69, så er det, fordi det er et ualmindelig dårligt forslag. Det er et forslag, som det danske Folketing faktisk slet ikke kan være bekendt. Vi kan måske til nød fremsætte det, til vi bliver klogere, men vi kan faktisk ikke være bekendt at godkende det og udsætte dansk erhvervsliv for det.

Miljø- og energiministeren spørger, hvorfor man er nervøs for, at Danmark går foran EU. Det er man ikke bange for. Men hvorfor kan den her regering, og hvorfor kan miljø- og energiministeren ikke for en gangs skyld kaste sin opmærksomhed på danske arbejdspladser i stedet for at skulle profilere en regering over for det resterende EU? Det er uforståeligt. Og at man så kan få folk med fra Enhedslisten, SF, som også synes, at om der skulle ryge nogle danske arbejdspladser, er det til at leve med, er trist og bestemt ikke rimeligt.

Jeg vil da også stille det spørgsmål til miljø- og energiministeren meget klart: Vil miljø- og energiministeren tage initiativ til, at i det mindste de produkter, der i dag er meget lette at udsortere, f.eks. tagrender, nedløbsrør, tagplader, kabler, bliver undtaget, sådan at de bliver lige stillet i et ligheds- og retfærdighedsprincip med det, der i øvrigt ofte har en indsamlingsordning? Og vil ministeren i den forbindelse sikre over for kommuner, at man i højere grad gør det muligt at lave de indsamlingsordninger?